

TARYBOS PAMATINIS SPRENDIMAS 2008/978/TVR

2008 m. gruodžio 18 d.

dėl Europos įrodymų orderio, skirto gauti daiktus, dokumentus ir duomenis siekiant juos naudoti baudžiamuosiuose procesuose

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 31 straipsnį ir 34 straipsnio 2 dalies b punktą,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Europos Sąjunga užsibrėžė tikslą puoselėti bei plėtoti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę. Tamperės Europos Vadovų Tarybos, posėdžiavusios 1999 m. spalio 15–16 d., išvados ir ypač jų 33 punktas numato, kad abipusio pripažinimo principas turėtų tapti teisinio bendradarbiavimo Europos Sąjungoje tiek civilinėse, tiek baudžiamosiose bylose kertiniu akmeniu.
- (2) 2000 m. lapkričio 29 d. Taryba, vadovaudamasi Tamperės išvadomis, priėmė abipusio pripažinimo principo įgyvendinimo baudžiamosiose bylose priemonių programą ⁽²⁾. Šis pamatinis sprendimas yra būtinas papildyti tos programos 5 ir 6 priemones, susijusias su abipusiu orderių, skirtų gauti įrodymus, pripažinimu.
- (3) Hagos programos ⁽³⁾, įtrauktos į 2004 m. lapkričio 4–5 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas, 3.3.1 punkte pabrėžiama, kad svarbu užbaigti išsamią priemonių, skirtų įgyvendinti teisminių sprendimų baudžiamosiose bylose abipusio pripažinimo principą, programą ir tai, kad Europos įrodymų orderį (EĮO) būtina įvesti prioritetu tvarka.
- (4) 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinis sprendimas 202/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos ⁽⁴⁾ buvo pirmoji konkreti priemonė baudžiamosios teisės srityje įgyvendinanti abipusio pripažinimo principą.

(5) 2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatiniame sprendime 2003/577/TVR dėl turto arba įrodymų arešto aktų vykdymo Europos Sąjungoje ⁽⁵⁾ atkreipiamas dėmesys į kuo skubescio abipusio orderių pripažinimo būtinybę, siekiant užkirsti kelią įrodymų sunaikinimui, pakeitimui, išvežimui, perdavimui ar perleidimui. Tačiau tai apima tik dalį teisinio bendradarbiavimo spektro baudžiamosiose bylose, susijusio su įrodymais, o paskesnis įrodymų perdavimas paliekamas tarpusavio pagalbos procedūroms.

(6) Todėl būtina toliau gerinti teisminių bendradarbiavimą taikant abipusio pripažinimo principą teismo sprendimams, naudojant EĮO formą, skirtą gauti daiktus, dokumentus ir duomenis siekiant juos naudoti baudžiamuosiuose procesuose.

(7) EĮO gali būti naudojamas gauti bet kuriuos daiktus, dokumentus ir duomenis siekiant juos naudoti baudžiamuosiuose procesuose, kuriems gali būti išduotas EĮO. Tai, pavyzdžiui, gali apimti trečiosios šalies daiktus, dokumentus arba duomenis, patalpų kratą, įskaitant privačias įtariamojo patalpas, istorinius duomenis apie naudojimąsi bet kokiomis paslaugomis, įskaitant finansinius sandorius, archyvinis pranešimų, apklausų ir teismo posėdžių įrašus, bei kitus įrašus, įskaitant specialios tyrimo technikos rezultatus.

(8) Abipusio pripažinimo principas grindžiamas aukštu valstybių narių tarpusavio pasitikėjimo lygiu. Siekiant stiprinti šį pasitikėjimą šiame pamatiniame sprendime turėtų būti numatytos kelios apsaugos priemonės, skirtos pagrindinių teisių apsaugai. Todėl EĮO turėtų išduoti tik teisėjai, teismai, tyrimą atliekantys pareigūnai, prokurorai ir tam tikros kitos valstybių narių pagal šį pamatinį sprendimą apibrėžtos teisminės institucijos.

(9) Šis pamatinis sprendimas priimamas pagal Sutarties 31 straipsnį ir todėl yra susijęs su teisiniu bendradarbiavimu, vykdomu tos nuostatos kontekste, siekiant padėti surinkti įrodymus, skirtus šio pamatinio sprendimo 5 straipsnyje apibrėžtiems procesams. Nors kitos institucijos, išskyrus teisėjus, teismus, tyrimą atliekančius tardytojus ir prokurorus, gali dalyvauti renkant tokius įrodymus pagal 2 straipsnio c punkto ii papunktį, šis pamatinis sprendimas neapima kitomis Sutarčių nuostatomis reglamentuojamo policijos, muitinės, pasienio ir administracinio bendradarbiavimo.

⁽¹⁾ OL C 103 E, 2004 4 29, p. 452.

⁽²⁾ OL C 12, 2001 1 15, p. 10.

⁽³⁾ OL C 53, 2005 3 3, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 190, 2002 7 18, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 196, 2003 8 2, p. 45.

- (10) „Kratos ar poėmio“ sąvoka neturėtų būti remiamasi taikant bet koki kitą tarp valstybių narių taikomą dokumentą, visų pirma 1959 m. balandžio 20 d. Europos Tarybos konvenciją dėl valstybių narių tarpusavio pagalbos baudžiamosiose bylose ir ją papildančius dokumentus.
- (11) EJO turėtų būti išduotas tik tada, kai ieškomus daiktus, dokumentus ar duomenis būtina ir proporcinga gauti baudžiamųjų ar kitų atitinkamų procesų tikslais. Be to, EJO turėtų būti išduotas tik tada, kai atitinkami daiktai, dokumentai ar duomenys gali būti gauti pagal išduodančiosios valstybės teisę panašiu atveju. Pareiga užtikrinti šių sąlygų laikymąsi turėtų tekti išduodančiajai institucijai. Todėl nepripažinimo ar nevykdymo pagrindai šių klausimų neturėtų apimti.
- (12) Vykančioji institucija turėtų naudotis mažiausiai trukdančiais būdais, siekdama gauti ieškomus daiktus, dokumentus ar duomenis.
- (13) Vykančioji institucija turėtų būti įpareigota vykdyti EJO dėl elektroninių duomenų, kurie nėra vykdančiosios valstybės teritorijoje, tik tiek, kiek tai įmanoma pagal jos teisę.
- (14) Išduodančiajai institucijai turėtų būti suteikta galimybė, jei tai numatyta išduodančios valstybės nacionalinėje teisėje perkeltant į ją 12 straipsnį, prašyti vykdančiosios institucijos teisiniuose ar administraciniuose procesuose laikytis nurodytų formalumų ir procedūrų, kurie gali padėti užtikrinti, kad ieškomi įrodymai būtų priimtini išduodančiojoje valstybėje, pavyzdžiui, oficialiai antspauduoti dokumentą, dalyvauti išduodančiosios valstybės atstovui, fiksuoti laiką ir datą siekiant sudaryti įrodymų seką. Tokie formalumai ir procedūros neturėtų apimti prievartos priemonių.
- (15) EJO, kiek tai įmanoma ir nepažeidžiant nacionalinėje teisėje nustatytų pagrindinių garantijų, turėtų būti vykdomas laikantis išduodančiosios valstybės narės aiškiai nurodytų formalumų ir procedūrų.
- (16) Siekiant užtikrinti teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose efektyvumą turėtų būti ribojama galimybė atsisakyti pripažinti arba vykdyti EJO, taip pat ribojami vykdymo atidėjimo pagrindai. Visų pirma, tam tikrų nusikalstamų veikų kategorijų atžvilgiu neturėtų būti galima atsisakyti vykdyti EJO dėl to, kad veika, dėl kurios išduotas EJO, nėra nusikalstama veika pagal vykdančiosios valstybės narės teisę (dvigubas baudžiamumas).
- (17) Turėtų būti galima atsisakyti pripažinti arba vykdyti EJO, kai jo pripažinimas ar vykdymas vykdančiojoje valstybėje pažeistų toje valstybėje taikomą imunitetą ar privilegiją. Bendro imuniteto ar privilegijos sąvokos apibrėžimo Europos Sąjungoje nėra, todėl šie terminai tiksliai apibrėžtini nacionalinėje teisėje, ir jie gali apimti medicinos ir teisės profesijų atstovams taikomą apsaugą, tačiau neturėtų būti aiškinami taip, kad tai prieštarautų 2001 m. spalio 16 d. Tarybos akto pagal Europos Sąjungos sutarties 34 straipsnį patvirtinančio Konvencijos dėl Europos Sąjungos valstybių narių tarpusavio pagalbos baudžiamosiose bylose protokolą ⁽¹⁾ 7 straipsnyje numatyti pareigai panaikinti tam tikrus atsisakymo pagrindus.
- (18) Turėtų būti įmanoma atsisakyti pripažinti arba vykdyti EJO, jei vykdymas pakenktų esminiams nacionalinio saugumo interesams, keltų pavojų informacijos šaltiniui arba jo vykdymui reikėtų naudoti įslaptintą informaciją, susijusią su tam tikra žvalgybos veikla. Tačiau pritariama, kad šis nepripažinimo ar nevykdymo pagrindas būtų taikomas tik tais atvejais ir tik tiek, jei daiktai, dokumentai ar duomenys dėl tų priežasčių būtų nenaudojami kaip įrodymai panašioje vidaus byloje.
- (19) 13 straipsnio 1 dalies tam tikros nuostatos, susijusios su 13 straipsnio 1 dalies f punkto i papunkčiu, nedaro įtakos tam, kaip ir kokių mastu įgyvendinami kiti atsisakymo pagrindai pagal 13 straipsnio 1 dalį.
- (20) Taip pat būtina nustatyti terminus, kad būtų užtikrintas greitas, efektyvus ir nuoseklus bendradarbiavimas, siekiant gauti daiktus, dokumentus ir duomenis tam, kad jie būtų naudojami baudžiamuosiuose procesuose visoje Europos Sąjungoje.
- (21) Kiekvienos valstybės narės teisės aktuose numatytos teisės gynimo priemonės, skirtos ginčyti svarbias priežastis, kuriomis grindžiami sprendimai gauti įrodymus, įskaitant tai, ar sprendimas būtinas ir proporcingas, nors tos priemonės gali būti skirtingos valstybėse narėse ir gali būti taikomos skirtingais procesų etapais.
- (22) Būtina sukurti mechanizmą, kuris leistų įvertinti šio pamatinio sprendimo veiksmingumą.

⁽¹⁾ OL C 326, 2001 11 21, p. 1.

- (23) Kadangi šio pamatinio sprendimo tikslas – pakeisti valstybių narių tarpusavio bendradarbiavimo sistemos, skirtos gauti daiktus, dokumentus arba duomenis – valstybės narės vienos negali deramai pasiekti, ir dėl jo masto ir poveikio šis tikslas gali būti geriau pasiektas Sąjungos lygiu, Taryba gali patvirtinti priemones pagal Europos Sąjungos sutarties 2 straipsnyje bei Europos bendrijos steigimo sutarties 5 straipsnyje nurodytą subsidiarumo principą. Vadovaujantis pastarajame straipsnyje nustatytu proporcingumo principu, šis pagrindų sprendimas nereglamentuoja daugiau nei būtina šiam tikslui pasiekti.
- (24) Įgyvendinant šį pamatinį sprendimą tvarkomi asmens duomenys bus saugomi pagal atitinkamus teisės aktus, įskaitant 1981 m. sausio 28 d. Europos Tarybos konvencijos dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu principus, taip pat šiuo pamatiniu sprendimu suteikiama papildoma apsauga pagal 2000 m. gegužės 29 d. Konvencijos dėl Europos Sąjungos valstybių narių tarpusavio pagalbos baudžiamosiose bylose ⁽¹⁾ 23 straipsnį.
- (25) EĮO turėtų egzistuoti kartu su esamomis tarpusavio pagalbos procedūromis, tačiau toks bendras egzistavimas turėtų būti laikinas, kol pagal Hagos programą įrodymų rinkimo tipams, kuriems netaikomas šis pamatinis sprendimas, taip pat bus pradėtas taikyti abipusio pripažinimo dokumentas, kurį priėmus būtų sukurta visapusiška abipusio pripažinimo tvarka, pakeičianti tarpusavio pagalbos procedūras.
- (26) Valstybės narės skatinamos savo ir Europos Sąjungos interesų labui parengti lenteles, kurios kiek įmanoma geriau iliustruotų šio pamatinio sprendimo nuostatų ir nacionalinių įgyvendinimo priemonių koreliaciją, ir perduoti tai Komisijai kartu su nacionalinės teisės aktų, įgyvendinančių šį pamatinį sprendimą, tekstais.
- (27) Šiuo pamatiniu sprendimu gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų Europos Sąjungos sutarties 6 straipsniu ir atspindimų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, pirmiausia jos VI skyriuje. Jokia šio pamatinio sprendimo nuostata negali būti aiškinama kaip draudžianti atsakyti vykdyti EĮO, kai yra priežasčių remiantis objektyviais kriterijais manyti, kad EĮO buvo išduotas siekiant patraukti asmenį baudžiamojon atsakomybėn ar jį bausti dėl jo lyties, rasinės ar etninės kilmės, religijos, seksualinės orientacijos, tautybės, kalbos ar politinių įsitikinimų, arba kad to asmens padėčiai gali būti daroma neigiama įtaka dėl bet kurios iš tų priežasčių.
- (28) Šis pamatinis sprendimas neužkerta kelio bet kuriai valstybei narei taikyti savo konstitucines taisykles, susijusias su tinkamu procesu, asociacijos laisve, spaudos laisve ir išraiškos laisve kitose žiniasklaidos priemonėse.
- (29) Šis pamatinis sprendimas neatleidžia valstybių narių nuo jų pareigos palaikyti viešąją tvarką ir užtikrinti vidaus saugumą pagal Europos Sąjungos sutarties 33 straipsnį.

PRIĖMĖ ŠĮ PAMATINĮ SPRENDIMĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

EUROPOS ĮRODYMŲ ORDERIS (EĮO)

1 straipsnis

EĮO apibrėžimas ir pareiga jį vykdyti

1. EĮO yra valstybės narės kompetentingos institucijos išduotas teismo sprendimas, skirtas gauti daiktus, dokumentus ir duomenis iš kitos valstybės narės siekiant juos naudoti procesuose, nurodytuose 5 straipsnyje.
2. Valstybės narės turi vykdyti visus EĮO pagal abipusio pripažinimo principą ir šio pamatinio sprendimo nuostatas.
3. Šis pamatinis sprendimas nekeičia pareigos gerbti pagrindines teises ir pagrindinius teisinius principus, išdėstytus Sutar ties 6 straipsnyje, ir neturi įtakos jokioms teisminių institucijų prievolėms šioje srityje.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame pamatiniame sprendime:

- a) išduodančioji valstybė – valstybė narė, kurioje išduotas EĮO;
- b) vykdančioji valstybė – valstybė narė, kurios teritorijoje yra daiktai, dokumentai ar duomenys, arba, elektroninių duomenų atveju, yra tiesiogiai prieinami pagal vykdančiosios valstybės teisę;
- c) išduodančioji institucija:
 - i) teisėjas, teismas, tyrimą vykdomasis pareigūnas, prokuroras; arba

⁽¹⁾ OL C 197, 2000 7 12, p. 1.

- ii) bet kuri kita teisminė institucija, apibrėžta išduodančiosios valstybės, tam tikroje byloje veikianti kaip tyrimo baudžiamosiose bylose institucija, pagal nacionalinę teisę kompetentinga išduoti orderį įrodymams gauti tarptautinio pobūdžio bylose;
- d) vykdančioji institucija – institucija, pagal šį pamatinį sprendimą įgyvendinančią nacionalinę teisę kompetentinga pripažinti ar vykdyti EJO pagal šį pamatinį sprendimą;
- e) „krata ar poėmis“ apima bet kokias baudžiamojo proceso priemones, kurias taikant iš juridinio arba fizinio asmens naudojant teisinę prievartą reikalaujama pateikti arba dalyvauti pateikiant daiktus, dokumentus arba duomenis, ir kurios, jei toks reikalavimas nevykdomas, gali būti įgyvendinamos be tokio asmens sutikimo arba už tai gali būti taikoma sankcija.

- b) atlikti kūno patikrinimus ar tiesiogiai gauti biologinę medžiagą ar biometrinius duomenis iš bet kurio asmens kūno, įskaitant DNR pavyzdžius ar pirštų atspaudus;
- c) gauti tikralaikę informaciją, pavyzdžiui, perimant pranešimus, slapta stebint ar stebint banko sąskaitas;
- d) atlikti egzistuojančių daiktų, dokumentų ar duomenų analizę; ir
- e) gauti ryšių duomenis, kuriuos saugo viešai prieinamų elektroninių ryšių paslaugų ar viešųjų ryšių tinklų paslaugų teikėjai.

3 straipsnis

Kompetentingų institucijų paskyrimas

1. Kiekviena valstybė narė informuoja Tarybos Generalinį sekretoriatą, kuri institucija ar institucijos pagal jos nacionalinę teisę yra kompetentingos pagal 2 straipsnio c ir d punktus, kai ta valstybė narė yra išduodančioji valstybė arba vykdančioji valstybė.
2. Valstybės narės, norėdamos pasinaudoti galimybe paskirti centrinę instituciją ar institucijas pagal 8 straipsnio 2 dalį, pateikia Tarybos Generaliniam sekretoriatui informaciją, susijusią su paskirta centrine institucija (-omis). Tokie nurodymai yra privalomi išduodančiosios valstybės institucijoms.
3. Tarybos Generalinis sekretoriatas pateikia gautą informaciją visoms valstybėms narėms ir Komisijai.

3. Keitimasis informacija apie apkaltinamuosius nuosprendžius iš nuosprendžių registro atliekamas pagal 2005 m. lapkričio 21 d. Tarybos sprendimą 2005/876/TVR dėl keitimosi informacija apie teistumą (¹) ir kitus atitinkamus teisės aktus.
4. EĮO gali būti išduodamas siekiant gauti daiktus, dokumentus ar duomenis, kuriems taikoma 2 dalis, kai vykdančioji institucija jau turi ieškomus daiktus, dokumentus ar duomenis dar neišdavus EĮO.
5. Nepaisant 1 dalies, EĮO išduodančiosios institucijos nurodymu taip pat apima bet kurią kitą daiktą, dokumentą ar duomenis, kuriuos vykdančioji institucija randa EĮO vykdymo metu ir be papildomų klausimų mano, kad jie reikalingi procesuose, dėl kurių buvo išduotas EIO.

4 straipsnis

EJO taikymo sritis

1. Nepažeidžiant šio straipsnio 2 dalies, EĮO gali būti išduodamas 7 straipsnyje nurodytomis sąlygomis, siekiant vykdančiojoje valstybėje gauti daiktus, dokumentus ar duomenis, kurių reikia išduodančiojoje valstybėje 5 straipsnyje nurodytose bylose. EĮO apima jame nurodytus daiktus, dokumentus ir duomenis.
2. EĮO neišduodamas siekiant pareikalauti vykdančiosios institucijos:
 - a) atlikti apklausas, gauti pareiškimus ar inicijuoti kitokius posėdžius, kuriuose dalyvautų įtariamieji, liudytojai, ekspertai ar kuri kita šalis;

6. Nepaisant 2 dalies, išduodančiosios institucijos prašymu, EĮO gali taip pat apimti asmenų, dalyvaujančių vykdant EĮO ir tiesiogiai susijusių su EĮO dalyku, apklausą. Atliekant tokias apklausas taip pat taikomos vykdančiosios valstybės atitinkamos taisyklės, taikomos nacionalinėms byloms.

5 straipsnis

Procesu, dėl kurių gali būti išduotas EJO, rūšys

EļO gali būtī išduotas:

- a) baudžiamajame procese, kurį pradėjo teisminė institucija ar kuris bus pradėtas teisminėje institucijoje dėl nusikaltimo pagal išduodančiosios valstybės nacionalinę teisę;

(¹) OL L 322, 2005 12 9, p. 33.

- b) administracinių institucijų pradėtame procese dėl veikų, už kurias pagal išduodančiosios valstybės nacionalinę teisę baudžiama kaip už teisės taisyklių pažeidimus, ir kuriame priėmus sprendimą gali būti pradėtas procesas teisme, turinčiame jurisdikciją baudžiamosiose bylose;
- c) teisminių institucijų pradėtame procese dėl veikų, už kurias pagal išduodančiosios valstybės nacionalinę teisę baudžiama kaip už teisės taisyklių pažeidimus, ir kuriame priėmus sprendimą gali būti pradėtas procesas teisme, turinčiame jurisdikciją baudžiamosiose bylose; ir
- d) dėl a, b bei c punktuose nurodytų procesų, susijusių su nusikalstamomis veikomis ar pažeidimais, už kuriuos išduodančiojoje valstybėje juridinis asmuo gali būti atsakingas arba baudžiamas.

6 straipsnis

EJO turinys ir forma

1. Priede pateiktos formos EJO turi užpildyti ir pasirašyti išduodančioji institucija bei patvirtinti jo turinio tikslumą.
2. Išduodančioji valstybė EJO turi parengti oficialia ar viena iš oficialių vykdančiosios valstybės kalbų arba jį į ją išversti.

Kiekviena valstybė narė šio pamatinio sprendimo priėmimo metu arba vėliau Tarybos Generaliniam sekretoriatui deponuotoje deklaracijoje gali nurodyti, kad ji priims EJO ar EJO vertimą į vieną ar daugiau kitų Sąjungos institucijų oficialių kalbų.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

PROCEDŪROS IR GARANTIJOS IŠDUODANČIAJAI VALSTYBEI

7 straipsnis

EJO išdavimo sąlygos

Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių siekdama užtikrinti, kad EJO būtų išduotas tik kai išduodančioji institucija yra įsitikinusi, jog įvykdytos šios sąlygos:

- a) gauti ieškomus daiktus, dokumentus ar duomenis būtina ir proporcinga 5 straipsnyje nurodytų procesų tikslais;
- b) daiktai, dokumentai ar duomenys galėtų būti gauti pagal išduodančiosios valstybės teisę panašioje byloje, jei jie būtų išduodančiosios valstybės teritorijoje, net jei būtų taikomos kitokios procesinės priemonės.

Šios sąlygos kiekvienu atveju įvertinamos tik išduodančiojoje valstybėje.

8 straipsnis

EJO perdavimas

1. EJO gali būti perduodamas valstybės narės kompetentingai institucijai, jei išduodančiosios valstybės kompetentinga institucija turi pagrįstų priežasčių manyti, kad toje valstybėje narėje yra atitinkami daiktai, dokumentai ar duomenys arba, elektroninių duomenų atveju, jie yra tiesiogiai prieinami pagal vykdančiosios valstybės teisę. Išduodančioji institucija nedelsiant jį perduoda vykdančiajai institucijai bet kuriuo būdu, leidžiančiu pateikti rašytinį dokumentą laikantis sąlygų, kurioms esant vykdančioji valstybė gali nustatyti autentiškumą. Visas tolesnis išduodančiosios ir vykdančiosios institucijų oficialus bendravimas vyksta tiesiogiai.

2. Kiekviena valstybė narė gali paskirti centrinę instituciją arba, jei taip numato jos teisinė sistema, kelias centrines institucijas, kurios padėtų kompetentingoms institucijoms. Valstybė narė, jei tai būtina dėl jos vidaus teisinės sistemos sąrangos, gali paskirti centrinę instituciją (-as), atsakingą (-as) už administracinį EJO perdavimą ir priėmimą bei už visą kitą su tuo susijusį oficialų susirašinėjimą.

3. Jei išduodančioji institucija pageidauja, perdavimas gali būti vykdomas per saugią Europos teismo tinklo telekomunikacijų sistemą.

4. Jei vykdančioji institucija nežinoma, tai išduodančioji institucija pateikia visus reikiamus užklausimus, taip pat ir per Europos teismo tinklo kontaktinius punktus, kad gautų šią informaciją iš vykdančiosios valstybės.

5. Kai vykdančiosios valstybės institucija, kuri gauna EJO, neturi jurisdikcijos jį pripažinti ir imtis reikiamų priemonių jam įgyvendinti, ji *ex officio* perduoda EJO vykdančiajai institucijai ir apie tai praneša išduodančiajai institucijai.

6. Visi sunkumai, susiję su EJO vykdymui reikalingų bet kurių dokumentų perdavimu ar autentiškumu, turi būti tiesiogiai sprendžiami dalyvaujančių išduodančiųjų ir vykdančiųjų institucijų arba tam tikrais atvejais dalyvaujant valstybių narių centrinėms institucijoms.

9 straipsnis

EĮO, susijęs su ankstesniu EĮO ar arešto aktu

1. Jeigu išduodančioji institucija išduoda EĮO, kuris papildo ankstesnį EĮO arba buvo priimtas perdavus arešto aktą pagal Pamatinį sprendimą 203/577/TVR, jį tai nurodo EĮO remdamasi priede nurodyta forma.

2. Kai pagal galiojančias nuostatas išduodančioji institucija dalyvauja vykdančią EĮO vykdančiojoje valstybėje, ji, nepažeisdama pagal 3 straipsnio 2 dalį padarytų deklaracijų gali tiesiogiai teikti EĮO kompetentingai vykdančiajai institucijai dar būdama toje valstybėje.

10 straipsnis

Asmens duomenų naudojimo sąlygos

1. Pagal šį pamatinį sprendimą gautus asmens duomenis išduodančioji valstybė gali naudoti:

- a) procese, dėl kurio gali būti išduotas EĮO;
- b) kitame teisminiame ir administraciniame procese, tiesiogiai susijusiame su a punkte nurodytu procesu;
- c) siekiant užkirsti kelią artimai ir rimtai grėsmei, kylančiai visuomenės saugumui.

Visais kitais a, b ir c punktuose neišdėstytais tikslais pagal šį pamatinį sprendimą gauti asmens duomenys gali būti naudojami tik iš anksto gavus vykdančiosios valstybės sutikimą, nebent išduodančioji valstybė gavo duomenų subjekto sutikimą.

2. Tam tikrų bylų aplinkybėmis vykdančioji valstybė gali reikalauti valstybės narės, kuriai asmens duomenys buvo perduoti, suteikti informaciją apie tų duomenų panaudojimą.

3. Šis straipsnis netaikomas asmens duomenims, kuriuos valstybė narė gauna pagal šį pamatinį sprendimą ir kurie yra tos valstybės narės kilmės.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

PROCEDŪROS IR GARANTIJOS VYKdančIAJAI VALSTYBEI

11 straipsnis

Pripažinimas ir vykdymas

1. Vykdančioji institucija pripažįsta pagal 8 straipsnį perduotą EĮO nereikalaujama jokių papildomų formalumų ir nedelsdama imasi reikiamų priemonių, kad jis būtų vykdomas tokiu pačiu būdu kaip tuos daiktus, dokumentus ar duomenis

gautų vykdančiosios valstybės institucija, išskyrus atvejus, kai ta institucija nusprendžia taikyti vieną iš 13 straipsnyje nustatytų nepripažinimo ar nevykdymo pagrindų arba vieną iš 16 straipsnyje nustatytų atidėjimo pagrindų.

2. Vykdančioji valstybė atsakinga už priemonių, kurios pagal jos nacionalinę teisę užtikrins, kad bus pateikti EĮO reikalaujami daiktai, dokumentai ar duomenys, pasirinkimą, bei ji turi nuspręsti, ar tokiai pagalbai suteikti būtina naudoti prievartos priemones. Priemonių, kurių reikia EĮO vykdyti, imamasi pagal vykdančiosios valstybės taikomas procesines taisykles.

3. Kiekviena valstybė narė turi užtikrinti:

- i) kad visas priemones, kurias būtų galima taikyti panašioje vidaus byloje vykdančiojoje valstybėje, taip pat būtų galima taikyti siekiant įvykdyti EĮO;

ir

- ii) kad siekiant įvykdyti EĮO, susijusį su viena iš 14 straipsnio 2 dalyje išvardytų nusikalstamų veikų, būtų galima taikyti priemones, įskaitant kratą ir poėmį.

4. Jei išduodančioji institucija nėra teisėjas, teismas, tyrimą vykdančią pareigūną ar prokurorą ir jei EĮO nepatvirtino viena iš minėtų institucijų išduodančiojoje valstybėje, tai vykdančioji institucija gali tam tikru atveju nuspręsti, kad siekiant įvykdyti EĮO negali būti atliekama krata ar poėmis. Prieš taip nusprendžiant vykdančioji institucija turi konsultuotis su išduodančiosios valstybės kompetentinga institucija.

5. Priimant šį pamatinį sprendimą valstybė narė gali Tarybos Generaliniam sekretariatui pateikti deklaraciją arba vėliau pateikti pareiškimą, kuriuo prašoma tokio patvirtinimo visais atvejais, kai išduodančioji institucija nėra teisėjas, teismas, tyrimą vykdančią pareigūną ar prokurorą, ir kai pagal vykdančiosios valstybės teisę panašioje vidaus byloje teisėjas, teismas, tyrimą vykdančią pareigūną ar prokurorą turėtų nurodyti taikyti EĮO vykdymui būtinas priemones ar prižiūrėti, kaip jos taikomos.

12 straipsnis

Formalumai, kurių turi būti laikomasi vykdančiojoje valstybėje

Vykdančioji institucija laikosi išduodančiosios institucijos aiškiai nurodytų formalumų ir procedūrų, išskyrus atvejus, kai šiame pamatiniame sprendime numatyta kitaip, ir jei tokie formalumai ir procedūros neprieštarauja vykdančiosios valstybės pagrindiniams teisės principams. Šis straipsnis nenustato pareigos taikyti prievartos priemones.

13 straipsnis

Nepripažinimo ar nevykdymo pagrindai

1. Vykdančioji valstybė gali atsisakyti pripažinti ar vykdyti EJO:

- a) jei jo vykdymas pažeistų *ne bis in idem* principą;
- b) jei 14 straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais EJO susijęs su veikomis, kurios nėra nusikalstamos veikos pagal vykdančiosios valstybės teisę;
- c) jei tam tikru atveju EJO neįmanoma įvykdyti jokiais vykdančiajai institucijai pagal 11 straipsnio 3 dalį prieinamomis priemonėmis; arba
- d) jei pagal vykdančiosios valstybės teisę esama imuniteto ar privilegijos, neleidžiančių vykdyti EJO;
- e) jei vienu iš 11 straipsnio 4 ar 5 dalyje nurodytų atvejų EJO nebuvo patvirtintas;
- f) jei EJO susijęs su nusikaltimais, kurie:
 - i) pagal vykdančiosios valstybės teisę laikomi visiškai arba didžiąja ar esmine dalimi įvykdytais jos teritorijoje ar lygiavertėje jos teritorijai vietoje, arba
 - ii) buvo įvykdyti už išduodančiosios valstybės teritorijos ribų ir vykdančiosios valstybės teisę draudžia imtis teisinių procesinių veiksmų dėl tokių nusikalstamų veikų, jei jos įvykdytos už tos valstybės teritorijos ribų;
- g) jei tam tikru atveju jo vykdymas pakenktų esminiems nacionalinio saugumo interesams, keltų pavojų informacijos šaltiniui ar jo vykdymui reikėtų naudoti įslaptintą informaciją, susijusią su tam tikra žvalgybos veikla;
- h) jei priede pateikta forma yra nevisiškai ar akivaizdžiai neteisingai užpildyta ir ji nebuvo visiškai užpildyta ar ištaisyta iki vykdančiosios institucijos nustatyto pagrįsto termino pabaigos.

2. Sprendimą atsisakyti vykdyti ar pripažinti EJO pagal 1 dalį vykdančiojoje valstybėje priima teisėjas, teismas, tyrimą vykdančias pareigūnas ar prokuroras. Jei EJO išdavė 2 straipsnio

c punkto ii papunktyje nurodyta teisminė institucija ir EJO nepatvirtino išduodančiosios valstybės teisėjas, teismas, tyrimą vykdančias pareigūnas ar prokuroras, sprendimą taip pat gali priimti kita pagal vykdančiosios valstybės teisę kompetentinga institucija, jei tai numatyta pagal tos valstybės teisę.

3. Sprendimą pagal 1 dalies f punkto i papunktį, susijusį su nusikalstamomis veikomis, iš dalies įvykdytomis vykdančiosios valstybės teritorijoje ar lygiavertėje jos teritorijai vietoje, išskirtinėmis aplinkybėmis ir kiekvienu atveju atskirai priima 2 dalyje nurodytos kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos į konkrečias bylos aplinkybes, o ypač į tai, ar didžioji arba esminė atitinkamos veikos dalis įvykdyta išduodančiojoje valstybėje, ar EJO susijęs su veika, kuri pagal vykdančiosios valstybės teisę nėra laikoma nusikaltimu, bei atsižvelgdamos į tai, ar vykdančiosios EJO būtų reikalinga atlikti kratą ir poėmį.

4. Jei kompetentinga institucija ketina pasinaudoti atsisakymo pagrindu pagal 1 dalies f punkto i papunktį, tai prieš priimdama sprendimą ji turi pasikonsultuoti su Eurojustu.

Jei kompetentinga institucija nepritaria Eurojusto nuomonei, tai valstybė narė turi užtikrinti, kad ji pateiks savo sprendimo priežastis ir kad Tarybai bus apie tai pranešta.

5. 1 dalies a, g ir h punktuose nurodytais atvejais, prieš nusprenddama visiškai ar iš dalies nepripažinti ar nevykdyti EJO, vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija bet kuriuo tinkamu būdu konsultuojasi su išduodančiosios valstybės kompetentinga institucija ir prirėkęs prašo jos nedelsiant pateikti visą būtiną informaciją.

14 straipsnis

Dvigubas baudžiamumas

1. EJO pripažinimo ar vykdymo atveju nereikia tikrinti dvigubo baudžiamumo, išskyrus atvejus, kai reikia atlikti kratą ar poėmį.

2. Jei vykdančiosios EJO reikia atlikti kratą ar poėmį, tai dvigubas baudžiamumas jokiais aplinkybėmis netikrinamas toliau nurodytų nusikalstamų veikų, kaip jos apibrėžtos išduodančiosios valstybės teisėje, atveju, jei už jas išduodančiojoje valstybėje narėje baudžiama laisvės atėmimu arba įkalinimu, kurio ilgiausias terminas – bent treji metai:

— dalyvavimas nusikalstamoje organizacijoje,

— terorizmas,

- prekyba žmonėmis,
- seksualinis vaikų išnaudojimas ir vaikų pornografija,
- neteisėta prekyba narkotinėmis ir psichotropinėmis medžiagomis,
- neteisėta prekyba ginklais, šaudmenimis ir sprogmenimis,
- korupcija,
- sukčiavimas, įskaitant sukčiavimą, kuris turi neigiamą poveikį Europos Bendrijų finansiniams interesams, kaip apibrėžta 1995 m. liepos 26 d. Konvencijoje dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos ⁽¹⁾,
- nusikalstamu būdu gautų pajamų plovimas,
- valiutos, įskaitant eurą, padirbinėjimas,
- nusikaltimai, susiję su kompiuteriais,
- nusikaltimai aplinkai, įskaitant neteisėtą prekybą nykstančių rūšių gyvūnais ir nykstančių rūšių bei veislių augalais,
- sąlygų neteisėtai atvykti į šalį ir joje gyventi sudarymas,
- nužudymas, sunkus sveikatos sutrikdymas,
- neteisėta prekyba žmogaus organais ir audiniais,
- žmogaus pagrobimas, neteisėtas laisvės atėmimas, įkaitų ėmimas,
- rasizmas ir ksenofobija,
- organizuotas ar ginkluotas plėšimas,
- neteisėta prekyba kultūros vertybėmis, įskaitant antikvarinius daiktus ir meno kūrinius,
- sukčiavimas,
- reketavimas ir turto prievartavimas,
- gaminių klastojimas ir piratavimas,
- administracinių dokumentų klastojimas ir prekyba suklastais dokumentais,
- netikrų mokėjimo priemonių gaminimas,
- neteisėta prekyba hormoninėmis medžiagomis ir kitomis augimą skatinančiomis medžiagomis,
- neteisėta prekyba branduolinėmis ir radioaktyviomis medžiagomis,
- prekyba vogtomis transporto priemonėmis,
- išžaginimas,

- tyčinis padegimas,
- Tarptautiniam baudžiamajam teismui teisingi nusikaltimai,
- neteisėtas orlaivio arba laivo užgrobimas,
- sabotžas.

3. Jei EJO nesusijęs su 2 dalyje išvardytais nusikalstamomis veikomis ir jį vykdant reikėtų atlikti kratą ar poėmį, EJO pripažinimui ar vykdymui gali būti taikoma dvigubo baudžiamumo sąlyga.

Nusikalstamų veikų, susijusių su mokesčiais ar rinkliavomis, muitais ir valiutos keitimu, atvejais atsisakyti pripažinti ar vykdyti negalima remiantis tuo, kad vykdančiosios valstybės teisė nenumato tokios pačios rūšies mokesčio ar rinkliavos arba neturi tokio paties mokesčius, rinkliavas, multus ir valiutos keitimą reglamentuojančio teisės akto kaip išduodančiosios valstybės teisė.

4. 3 dalyje nurodytą dvigubo baudžiamumo sąlygą Taryba turi toliau išnagrinėti iki 2014 m. sausio 19 d., atsižvelgdama į visą Tarybai perduotą informaciją.

5. Taryba, sprendama vienbalsiai, pasikonsultavusi su Europos Parlamentu Sutarties 39 straipsnio 1 dalyje nustatytomis sąlygomis, gali nuspręsti papildyti 2 dalyje pateiktą sąrašą kitomis nusikalstamų veikų kategorijomis.

15 straipsnis

Pripažinimo, vykdymo ir perdavimo terminai

1. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad būtų laikomasi šiame straipsnyje numatytų terminų. Jei išduodančioji institucija EJO nurodo, kad dėl procesinių terminų ar kitų labai skubių priežasčių būtinas trumpesnis terminas, vykdančioji institucija kiek įmanoma atsižvelgia į šį reikalavimą.

2. Sprendimas atsisakyti pripažinti ar vykdyti turi būti priimtas kuo greičiau ir, neribojant 4 dalies taikymo, ne vėliau kaip per 30 dienų po to, kai kompetentinga vykdančioji institucija gavo EJO.

3. Išskyrus atvejus, kai yra atidėjimo priežasčių pagal 16 straipsnį arba kai vykdančioji institucija jau turi ieškomus daiktus, dokumentus ar duomenis, vykdančioji institucija nedelsdama ir, neribojant 4 dalies taikymo, ne vėliau kaip per 60 dienų po to, kai kompetentinga vykdančioji institucija gavo EJO, paima daiktus, dokumentus ar duomenis.

⁽¹⁾ OL C 316, 1995 11 27, p. 49.

4. Kai konkrečiu atveju kompetentingai vykdančiajai institucijai nepraktiška laikytis atitinkamai 2 ar 3 dalyje nurodytų terminų, ji nedelsdama visomis priemonėmis informuoja išduodančiosios valstybės kompetentingą instituciją, nurodydama tokio uždelimo priežastis ir numatomą laiką, per kurį bus galima imtis veiksmų.

5. Išskyrus atvejus, kai pagal 18 straipsnį taikoma teisės gynimo priemonė arba esama atidėjimo pagrindo pagal 16 straipsnį, vykdančioji valstybė nepagrįstai nedelsdama perduoda išduodančiajai valstybei pagal EJO gautus daiktus, dokumentus ar duomenis.

6. Perduodama gautus daiktus, dokumentus ar duomenis vykdančioji institucija nurodo, ar ji reikalauja, kad jie būtų grąžinti vykdančiajai valstybei, kai tik jie taps nereikalingi išduodančiajai valstybei.

16 straipsnis

Pripažinimo arba vykdymo atidėjimo pagrindai

1. EJO pripažinimas vykdančiojoje valstybėje gali būti atidėtas:

a) jei priede pateikta forma nevisiškai užpildyta arba akivaizdžiai neteisingai užpildyta – iki forma bus visiškai užpildyta arba ištaisyta; arba

b) vienu iš 11 straipsnio 4 ar 5 dalyje nurodytu atveju EJO nebuvo patvirtintas – iki jis bus patvirtintas.

2. EJO vykdymas vykdančiojoje valstybėje gali būti atidėtas, jei:

a) jį vykdant būtų padaryta žala vykstančiam baudžiamajam tyrimui ar patraukimui baudžiamojon atsakomybėn – iki vykdančiosios valstybės nuomone pagrįsto termino pabaigos; arba

b) atitinkami daiktai, dokumentai ar duomenys jau naudojami kitose bylose – iki jie šiam tikslui nebebus reikalingi.

3. Sprendimą atidėti EJO vykdymą ar pripažinimą pagal 1 ar 2 dalį vykdančiojoje valstybėje priima teisėjas, teismas, tyrimą

vykdantis pareigūnas ar prokuroras. Jei EJO išdavė 2 straipsnio c punkto ii papunktyje nurodyta teisminė institucija ir EJO nepatvirtino išduodančiosios valstybės teisėjas, teismas, tyrimą vykdantis pareigūnas ar prokuroras, sprendimą taip pat gali priimti kita pagal vykdančiosios valstybės teisę kompetentinga institucija, jei tai numatyta pagal tos valstybės teisę.

4. Kai tik išnyksta atidėjimo pagrindas, vykdančioji institucija nedelsdama imasi būtinų priemonių įvykdyti EJO ir apie tai praneša išduodančiosios valstybės atitinkamai kompetentingai institucijai bet koku būdu, leidžiančiu pateikti rašytinį dokumentą.

17 straipsnis

Pareiga informuoti

Vykdančioji institucija informuoja išduodančiąją instituciją:

1) nedelsdama bet kuriomis priemonėmis:

a) jei vykdančioji institucija EJO vykdymo metu nepateikdama papildomų klausimų mano, kad būtų tinkama imtis iš pradžių nenumatytų tyrimų priemonių arba tyrimų priemonių, kurių nebuvo galima nurodyti, kai EJO buvo išduotas, siekiant suteikti galimybę išduodančiajai institucijai imtis tolesnių veiksmų tam tikroje byloje;

b) jei vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija nustato, kad EJO nebuvo įvykdytas vykdančiosios valstybės teisę atitinkančiu būdu;

c) jei vykdančioji institucija nustato, kad ji konkrečiu atveju negali laikytis formalumų ir procedūrų, kurias, remdamasi 1 straipsniu, aiškiai nurodė išduodančioji institucija.

Išduodančiosios institucijos prašymu informacija nedelsiant patvirtinama bet koku būdu, leidžiančiu pateikti rašytinį dokumentą;

2) nedelsdama bet koku būdu, leidžiančiu pateikti rašytinį dokumentą:

a) apie EJO perdavimą už jo vykdymą atsakingai kompetentingai institucijai pagal 8 straipsnio 5 dalį;

b) apie pagal 15 straipsnio 2 dalį priimtą sprendimą atsakyti pripažinti ar vykdyti EJO, kartu nurodant to sprendimo priežastis;

c) apie EJO vykdymo ar pripažinimo atidėjimą, to priežastis ir, jei įmanoma, numatomą atidėjimo trukmę;

d) apie tai, kad neįmanoma įvykdyti EJO dėl to, kad daiktai, dokumentai ar duomenys yra dingę, sunaikinti, jų negalima rasti EJO nurodytoje vietoje ar kad daiktų, dokumentų ar duomenų vieta nebuvo nurodyta pakankamai tiksliai net ir po to, kai buvo pasikonsultuota su išduodančiosios valstybės kompetentinga institucija.

18 straipsnis

Teisės gynimo priemonės

1. Valstybės narės turi imtis reikiamų priemonių užtikrinti, kad bet kuri suinteresuota šalis, įskaitant *bona fide* trečiąsias šalis, siekdama apsaugoti savo teisėtus interesus, turėtų teisės gynimo priemonių tais atvejais, kai EJO pripažįstamas ir vykdomas pagal 11 straipsnį. Valstybės narės gali apriboti šioje dalyje numatytų teisės gynimo priemonių taikymo sritį atvejais, kuriais EJO vykdomas naudojant prievartos priemones. Skundas pateikiamas vykdančiosios valstybės teismui pagal tos valstybės nacionalinės teisės aktus.

2. Svarbios priežastys išduoti EJO, įskaitant tai, ar laikomasi 7 straipsnyje nurodytų kriterijų, gali būti ginčijamos tik išduodančiosios valstybės teismui pateiktame skunde. Išduodančioji valstybė turi užtikrinti, kad būtų galima taikyti teisės gynimo priemones, kurias galima naudoti panašioje vidaus byloje.

3. Valstybės narės turi užtikrinti, kad 1 ir 2 dalyse nurodyto skundo pateikimo terminai būtų taikomi taip, kad suinteresuotoms šalims būtų užtikrinta galimybė pasinaudoti veiksminga teisės gynimo priemone.

4. Jei skundas pateiktas vykdančiojoje valstybėje, apie skundą ir jo pagrindą pranešama išduodančiosios valstybės teisminei institucijai, kad ši galėtų pateikti, jos manymu, reikalingus argumentus. Ji informuojama ir apie bylos baigtį.

5. Išduodančioji ir vykdančioji institucijos imasi būtinų priemonių sudaryti palankesnes sąlygas pasinaudoti teise pateikti 1 ir 2 dalyje nurodytus skundus, pirmiausia suinteresuotoms šalims pateikdamos reikiamą ir pakankamą informaciją.

6. Vykdančioji valstybė gali sustabdyti daiktų, dokumentų ir duomenų perdavimą, kol bus aiškūs teisės gynimo priemonės taikymo rezultatai.

19 straipsnis

Žalos atlyginimas

1. Neribojant 18 straipsnio 2 dalies taikymo, jei vykdančioji valstybė pagal savo teisę atsako už žalą, kurią padarė vienai iš 18 straipsnyje nurodytų šalių vykdydama pagal 8 straipsnį jai perduotą EJO, tai išduodančioji valstybė turi atlyginti vykdančiajai valstybei visas žalos atlyginimo sumas, išmokėtas minėtai šaliai, išskyrus jei ta žala ar jos dalis kilo dėl vykdančiosios valstybės veiksmų ir tik tiek, koks tos žalos dydis.

2. Šio straipsnio 1 dalis nedaro poveikio valstybių narių nacionalinės teisės aktams, reglamentuojantiems fizinių ar juridinių asmenų reikalavimus dėl žalos kompensavimo.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

20 straipsnis

Šio pamatinio sprendimo efektyvumo stebėseną

1. Valstybė narė, kuri kelis kartus susiduria su problemomis, kurių negalima išspręsti konsultuojantis, kylančiomis su kita valstybe narė dėl EJO vykdymo, praneša apie tai Tarybai, siekdama jai padėti įvertinti šio pamatinio sprendimo įgyvendinimą valstybių narių lygiu.

2. Taryba peržiūri, kaip valstybės narės taiko, visų pirma praktiškai, šio pamatinio sprendimo nuostatas.

21 straipsnis

Ryšys su kitais teisės aktais

1. Pagal 2 dalį ir nedarant poveikio galiojančių teisės aktų taikymui valstybių narių ir trečiųjų šalių santykiuose, šis pamatinis sprendimas valstybių narių santykiuose egzistuoja kartu su šiais teisės aktais tiek, kiek šie teisės aktai susiję su tarpusavio pagalbos prašymais dėl įrodymų, kurie patenka į šio pamatinio sprendimo taikymo sritį.

2. Nedarant poveikio 3 ir 4 dalių taikymui, išduodančiosios institucijos turi naudotis EJO, kai visi daiktai, dokumentai ar duomenys, kurių reikalaujama iš vykdančiosios valstybės, patenka į šio pamatinio sprendimo taikymo sritį.

3. Išduodančiosios institucijos gali naudotis tarpusavio teisine pagalba, kad gautų daiktus, dokumentus ar duomenis, kurie patenka į šio pamatinio sprendimo taikymo sritį, jei jie įtraukti į platesnį pagalbos prašymą arba jei išduodančioji institucija tam tikru atveju mano, kad tai sudarytų palankesnes sąlygas bendradarbiauti su vykdančiąja valstybe.

4. Po šio pamatinio sprendimo įsigaliojimo valstybės narės gali sudaryti dvišales ar daugiašales sutartis ar susitarimus tiek, kiek tokie susitarimai leidžia praplėsti ar padidinti šio pamatinio sprendimo tikslus ir padeda labiau supaprastinti ar palengvinti procedūras, skirtas gauti įrodymus, kurie patenka į šio pamatinio sprendimo taikymo sritį.

5. 4 dalyje nurodytos sutartys ir susitarimai jokiais atvejais negali turėti poveikio santykiams su valstybėmis narėmis, kurios nėra jų šalys.

6. Valstybės narės praneša Tarybai ir Komisijai apie visas naujas 4 dalyje nurodytas sutartis ar susitarimus per tris mėnesius nuo jų pasirašymo.

22 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

Iki 2011 m. sausio 19 d. gautiems tarpusavio pagalbos prašymams toliau taikomi galiojantys teisės aktai susiję su tarpusavio pagalba baudžiamosiose bylose.

23 straipsnis

Igyvendinimas

1. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, kurios nuo 2011 m. sausio 19 d. įgyvendina šio pamatinio sprendimo nuostatas.

2. Iki 2011 m. sausio 19 d. valstybės narės Tarybos Generaliniam sekretoriui ir Komisijai perduoda nuostatų, į jų nacionalinę teisę perkeliančių joms pagal šį pamatinį sprendimą numatytas pareigas, tekstą.

3. Valstybė narė, kuri į savo nacionalinę teisę ketina perkelti 13 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytą atsisakymo pagrindą, apie tai praneša Tarybos Generaliniam sekretoriui pateikdama deklaraciją priimant pamatinį sprendimą.

4. Vokietija gali, pateikusi deklaraciją, pasilikti teisę EJO vykdymui taikyti dvigubo baudžiamumo tikrinimo sąlygą 14 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais, susijusiais su terorizmu, su kompiuteriais susijusiais nusikaltimais, rasizmu ir ksenofobija, sabotazu, reketavimu ir turto prievartavimu arba apgaule, jei EJO vykdymui būtina atlikti kratą ar poėmį, išskyrus atvejus, kai išduodančioji institucija paskelbė, kad atitinkama nusikalstama veika pagal išduodančiosios valstybės teisę atitinka deklaracijoje nurodytus kriterijus.

Jeigu Vokietija nori pasinaudoti šia dalimi, ji Tarybos Generaliniam sekretoriui pateikia tai patvirtinančią deklaraciją priimant šį pamatinį sprendimą. Deklaracija skelbiama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5. Iki 2012 m. sausio 19 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, kurioje įvertinamas mastas, kuriuo valstybės narės ėmėsi būtinų priemonių laikytis šio pamatinio sprendimo, prireikus kartu pateikdama pasiūlymus dėl teisės aktų.

6. Tarybos Generalinis sekretoriatas valstybėms narėms, Komisijai ir Eurojustui praneša apie deklaracijas, pateiktas pagal 6 ir 11 straipsnius bei šį straipsnį.

24 straipsnis

Peržiūra

1. Kiekviena valstybė narė kasmet iki gegužės 1 d. Tarybai ir Komisijai praneša apie visus su 13 straipsnio 1 dalimi susijusius sunkumus, su kuriais ji susidūrė ankstesniais kalendoriniais metais vykdydama EJO.

2. Vokietija kiekvienų kalendorinių metų pradžioje Tarybai ir Komisijai praneša, kiek kartų ankstesniais metais buvo pritaikytas 24 straipsnio 4 dalyje nurodytas nepripažinimo ar nevykdymo pagrindas.

3. Ne vėliau kaip 2014 m. sausio 19 d. Komisija, remdamasi pagal 1 ir 2 dalį gauta informacija, parengia ataskaitą, kartu pridėdama visas, jos nuomone, tinkamas iniciatyvas. Remdamasi ataskaita Taryba peržiūri šį pamatinį sprendimą, siekdama nuspręsti, ar turėtų būti panaikintos ar pakeistos šios nuostatos:

— 13 straipsnio 1 ir 3 dalys, ir

— 24 straipsnio 4 dalis.

25 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis pamatinis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje, 2008 m. gruodžio 18 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. BARNIER

PRIEDAS

EUROPOS ĮRODYMŲ ORDERIS (EJO) ⁽¹⁾

Šį EJO išdavė kompetentinga teisminė institucija. Prašome gauti ir perduoti toliau nurodytus daiktus, dokumentus ir duomenis.

A)

Išduodančioji valstybė

Vykdančioji valstybė

B)

Teisminė institucija įsitikinusi, kad:

- i) ☐ šiuo EJO ieškomi daiktai, dokumentai ar duomenys yra būtini ir proporcingi toliau nurodyto proceso tikslui;
- ii) ☐ šie daiktai, dokumentai ir duomenys galėtų būti gauti pagal išduodančiosios valstybės teisę panašioje byloje, jei jie būtų išduodančiosios valstybės teritorijoje, net jei būtų taikomos kitokios procesinės priemonės

C) TEISMINĖ INSTITUCIJA, KURI IŠDAVĖ EJO

Oficialus pavadinimas:

.....

Jos atstovo vardas ir pavardė:

.....

Užimamas postas (pareigos/rangas):

.....

Pažymėkite teisminės institucijos, kuri išdavė orderį, rūšį:

- ☐ a) teisėjas ar teismas
- ☐ b) tyrimą vykdančias pareigūnas
- ☐ c) prokuroras
- ☐ d) bet kuri kita teisminė institucija, apibrėžta išduodančiosios valstybės, tam tikroje byloje veikianti kaip tyrimo baudžiamosiose bylose institucija, pagal nacionalinę teisę kompetentinga išduoti orderį įrodymams gauti tarp-tautinio pobūdžio bylose.
- ☐ Šį EJO patvirtino išduodančiosios valstybės teisėjas ar teismas, tyrimą vykdančias pareigūnas ar prokuroras (žr. D ir O skirsnius).

Bylos numeris:

.....

Adresas:

.....

.....

Tel.: (šalies kodas) (srities/miesto kodas)

.....

Faksas: (šalies kodas) (srities/miesto kodas)

.....

El. paštas:

Kalbos, kuriomis galima palaikyti ryšį su išduodančiąja institucija:

Asmens (-ų) kontaktinė informacija, jei prireikia papildomos informacijos apie šio EJO vykdymą arba kai reikia nustatyti būtinas daiktų, dokumentų ir duomenų perdavimo praktines priemones (jei taikytina):

.....

⁽¹⁾ Šis EJO turi būti parašytas viena iš vykdančiosios valstybės oficialių kalbų ar kuria nors tai valstybei priimtina kalba arba išverstas į tokią kalbą.

D) EJO PATVIRTINANTI TEISMINĖ INSTITUCIJA (JEI TAIKYTINA)

Jei buvo pažymėtas C skirsnio d punktas ir EJO yra patvirtintas, pažymėkite teisminės institucijos, kuri patvirtino orderį, rūšį:

- ☐ a) teisėjas ar teismas
☐ b) tyrimą vykdančias pareigūnas
☐ c) prokuroras

Oficialus patvirtinančios institucijos pavadinimas:

.....

Jos atstovo vardas ir pavardė:

.....

Užimamas postas (pareigos/rangas)

.....

Bylos numeris

.....

Adresas:

.....

.....

Tel.: (šalies kodas) (srities/miesto kodas)

Faksas: (šalies kodas) (srities/miesto kodas)

El. paštas:

E) JEIGU BUVO PASKIRTA CENTRINĖ INSTITUCIJA, ATSAKINGA UŽ ADMINISTRACINĮ EJO PERDAVIMĄ IR GAVIMĄ IR, JEI TAIKYTINA, UŽ KITĄ SU Tuo SUSIJUSĮ OFICIALŲ SUSIRAŠINĖJIMĄ

Centrinės institucijos pavadinimas:

.....

Kontaktinis asmuo, jei taikytina (pareigos/rangas, vardas ir pavardė):

.....

Adresas:

.....

Bylos numeris:

Tel.: (šalies kodas) (srities/miesto kodas)

Faksas: (šalies kodas) (srities/miesto kodas)

El. paštas:

F) INSTITUCIJA AR INSTITUCIJOS, Į KURIAS GALIMA KREIPTIS (TAIS ATVEJAIS, KAI UŽPILDYTI D IR (ARBA) E SKIRSNIAI):

- ☐ C skirsnyje nurodyta institucija

Galima kreiptis šiais klausimais:

- ☐ D skirsnyje nurodyta institucija

Galima kreiptis šiais klausimais:

- ☐ E skirsnyje nurodyta institucija

Galima kreiptis šiais klausimais:

G) RYŠYS SU GALIMU ANKSTESNIU EJO AR AREŠTO AKTU

Jei taikytina, nurodykite, ar EJO papildo ankstesnį EJO, ar yra priimtas po arešto akto, ir jei taip – pateikite atitinkamą informaciją nustatyti EJO ar arešto aktą (EJO ar arešto akto išdavimo datą, instituciją, kuriai jis buvo perduotas, jei yra, EJO ar arešto akto perdavimo datą, išduodančiosios ir vykdančiosios institucijos suteiktus numerius).

.....

.....

.....

.....

H) PROCESO, DĖL KURIO IŠDUOTAS EJO, RŪŠIS

Pažymėkite proceso, dėl kurio išduotas EJO, rūšį

- ☐ a) baudžiamasis procesas, kurį pradėjo teisminė institucija ar kuris bus pradėtas teisminėje institucijoje dėl nusikaltimo pagal išduodančiosios valstybės nacionalinę teisę; arba
- ☐ b) administracinių institucijų pradėtas procesas dėl veikų, už kurias pagal išduodančiosios valstybės nacionalinę teisę baudžiama kaip už teisės taisyklių pažeidimus, ir kuriame priėmus sprendimą gali būti pradėtas procesas teisme, turinčiame jurisdikciją baudžiamosiose bylose; arba
- ☐ c) teisminių institucijų pradėtame procese dėl veikų, už kurias pagal išduodančiosios valstybės nacionalinę teisę baudžiama kaip už teisės taisyklių pažeidimus, ir kuriame priėmus sprendimą gali būti pradėtas procesas teisme, turinčiame jurisdikciją baudžiamosiose bylose; arba

I) EJO IŠDAVIMO PRIEŽASTIS

1. Faktų santrauka ir aplinkybių, kuriomis buvo įvykdyta (-os) nusikalstama veika (-os), kuria (kuriomis) grindžiamas EJO, įskaitant laiką ir vietą, kiek tai žinoma išduodančiajai institucijai:

.....

.....

.....

.....

Nusikalstamos (-ų) veikos (-ų), dėl kurios (-ių) išduodamas EJO pobūdis ir teisinis kvalifikavimas bei taikytina įstatymo/kodekso nuostata:

.....

.....

.....

.....

.....

2. Jei taikytina, pažymėkite vieną ar kelias iš šių nusikalstamų veikų, už kurias baudžiama išduodančiojoje valstybėje laisvės atėmimo bausme arba įkalinimu, kurio ilgiausias terminas – ne mažiau kaip 3 metai, kaip nustatyta išduodančiosios valstybės įstatymuose:

- ☐ dalyvavimas nusikalstamoje organizacijoje;
- ☐ terorizmas ⁽¹⁾;
- ☐ prekyba žmonėmis;
- ☐ seksualinis vaikų išnaudojimas ir vaikų pornografija;
- ☐ neteisėta prekyba narkotinėmis ir psichotropinėmis medžiagomis;
- ☐ neteisėta prekyba ginklais, šaudmenimis ir sprogmenimis;
- ☐ korupcija;
- ☐ sukčiavimas, įskaitant sukčiavimą, kuris turi neigiamą poveikį Europos Bendrijų finansiniams interesams, kaip apibrėžta 1995 m. liepos 26 d. konvencijoje dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos;
- ☐ nusikalstamu būdu įgytų pajamų plovimas;
- ☐ valiutos, įskaitant eurą, padirbinėjimas;
- ☐ nusikaltimai, susiję su kompiuteriais ⁽¹⁾;
- ☐ nusikaltimai aplinkai, įskaitant neteisėtą prekybą nykstančių rūšių gyvūnais ir nykstančių rūšių bei veislių augalais;
- ☐ sąlygų neteisėtai atvykti į šalį ir joje gyventi sudarymas;
- ☐ nužudymas, sunkus sveikatos sutrikdymas;
- ☐ neteisėta prekyba žmogaus organais ir audiniais;
- ☐ žmonių pagrobimas, neteisėtas laisvės atėmimas ir įkaitų ėmimas;
- ☐ rasizmas ir ksenofobija ⁽¹⁾;
- ☐ organizuotas arba ginkluotas plėšimas;
- ☐ neteisėta prekyba kultūros vertybėmis, įskaitant antikvarinius daiktus ir meno kūrinius;
- ☐ sukčiavimas ⁽¹⁾;
- ☐ reketavimas ir turto prievartavimas ⁽¹⁾;
- ☐ gaminių klastojimas ir piratavimas;
- ☐ administracinių dokumentų klastojimas ir prekyba suklastotais dokumentais;
- ☐ netikrų mokėjimo priemonių gaminimas;
- ☐ neteisėta prekyba hormoninėmis medžiagomis ir kitomis augimą skatinančiomis medžiagomis;
- ☐ neteisėta prekyba branduolinėmis ir radioaktyviosiomis medžiagomis;
- ☐ prekyba vogtomis transporto priemonėmis;
- ☐ išžaginimas;
- ☐ tyčinis padegimas;
- ☐ Tarptautiniam baudžiamajam teismui teisingi nusikaltimai;
- ☐ neteisėtas orlaivio arba laivo užgrobimas;
- ☐ sabotžas ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Jeigu EJO skirtas Vokietijai ir vadovaujantis Vokietijos deklaracija, kurią ji pateikė pagal 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2008/978/TVR dėl Europos įrodymų orderio, skirtą gauti daiktus, dokumentus ir duomenis siekiant juos naudoti baudžiamuosiuose procesuose 24 straipsnio 4 dalį, išduodančioji institucija gali papildomai užpildyti 1 langelį, patvirtindama, kad nusikalstamą (-as) veiką (-as) apima kriterijai, kuriuos Vokietija nurodė tokio tipo nusikalstamoms veikoms.

3. Į 2 punktą neįtrauktos (-ų) nusikalstamos (-ų) veikos (-ų), dėl kurios (-ių) buvo išduotas EJO, išsamus aprašymas:

.....

.....

.....

.....

.....

J) SUSIJUSIŲ ASMENŲ TAPATYBĖ

Informacija apie i) fizinio ar ii) juridinio asmens (-ų), kurio (-ių) atžvilgiu pradėtas/gali būti pradėtas procesas, tapatybę:

i) Fizinio asmens atveju

Pavardė:

Vardas (-ai):

Mergautinė pavardė (jei taikytina):

Pravardės, slapyvardžiai (jei taikytina):

Lytis

Pilietybė:

Asmens kodas arba socialinio draudimo numeris (jei žinoma)

Gimimo data:

Gimimo vieta:

Gyvenamoji vieta ir (arba) žinomas adresas; jei nežinomas – nurodykite paskutinį žinomą adresą:

.....

Kalba (kalbos), kurią (kurias) asmuo supranta (jei žinoma):

ii) Juridinio asmens atveju

Pavadinimas:

Juridinio asmens rūšis:

Sutrumpintas pavadinimas, paprastai naudojamas pavadinimas ar firmos pavadinimas, jei taikytina:

.....

Registruota buveinė (jei yra):

Registracijos numeris (jei yra):

Juridinio asmens adresas:

.....

K) EJO IEŠKOMI DAIKTAI, DOKUMENTAI AR DUOMENYS

1. EJO ieškomų dalykų aprašymas (pažymėti ir užpildyti atitinkamus langelius):

☐ Daiktai (išsamesnė informacija nurodoma toliau):

.....

.....

.....

.....

☐ Dokumentai (išsamesnė informacija nurodoma toliau):

.....

.....

.....

.....

☐ Duomenys (išsamesnė informacija nurodoma toliau):

2. Daiktų, dokumentų ar duomenų buvimo vieta (jei nežinoma, nurodykite paskutinę žinomą vietą):

3. Jeigu skiriasi nuo asmens, nurodyto J skirsnio i punkto ar ii papunkčio langelyje, informacija apie i) fizinio ar ii) juridinio asmens (-ų), kuris (-ie), kaip manoma, turi daiktus, dokumentus ar duomenis, tapatybę:

i) Fizinio asmens atveju:

Pavardė:

Vardas (-ai):

Mergautinė pavardė (jei taikytina):

Pravardės, slapyvardžiai (jei taikytina):

Lytis

Pilietybė:

Asmens kodas arba socialinio draudimo numeris (jei žinoma)

Gimimo data:

Gimimo vieta:

Gyvenamoji vieta ir (arba) žinomas adresas; jei nežinomas, nurodykite paskutinį žinomą adresą:

Kalba (-os), kurią (-ias) asmuo supranta (jei žinoma):

ii) Juridinio asmens atveju:

Pavadinimas:

Juridinio asmens rūšis:

Sutrumpintas pavadinimas, paprastai naudojamas pavadinimas ar firmos pavadinimas, jei taikytina:

Registruota buveinė (jei yra):

Registracijos numeris (jei yra):

Juridinio asmens adresas:

Kitas (-i) verslo vykdymo adresas (-ai):

L) EJO VYKDYMAS

1. EJO vykdymo terminai nustatyti Tarybos pamatiniame sprendime 2008/978/TVR ⁽¹⁾. Tačiau, jei prašymas yra ypač skubus, nurodykite ankstesnį terminą ir jo priežastis, pažymėdami atitinkamą langelį:

Ankstesnis terminas: (... m. ... d.)

Priežastys:

[] procesiniai terminai

[] kitos ypač skubios aplinkybės (nurodykite):

2. Pažymėkite ir užpildykite, jei taikoma

☐ Prašoma, kad vykdančioji institucija laikytųsi šių formalumų ir procedūrų ⁽²⁾

.....

☐ EJO taip pat apima daiktus, dokumentus ar duomenis, kuriuos vykdančioji institucija randa šio EJO vykdymo metu ir be papildomų klausimų mano, kad jie yra susiję su procesu, dėl kurio EJO buvo išduotas.

☐ Reikalaujama, kad vykdančioji institucija gautų asmenų, dalyvaujančių vykdančių šį EJO ir tiesiogiai susijusių su EJO, pareiškimus.

M) TEISĖS GYNIMO PRIEMONĖS

1. Teisės gynimo priemonių, kurios suinteresuotoms šalims, įskaitant *bona fide* trečiąsias šalis, prieinamos išduodančiojoje valstybėje, bei veiksmų, kurių reikia imtis, aprašymas:

.....

2. Teismas, kuriam gali būti paduotas skundas

.....

3. Informacija apie tai, kas gali paduoti skundą

.....

4. Skundo pateikimo terminas

.....

5. Institucija išduodančiojoje valstybėje, kuri gali pateikti papildomą informaciją apie tvarką, susijusią su teisės gynimo priemonėmis, išduodančiojoje valstybėje ir apie tai, ar prieinamos teisinės pagalbos bei vertimo žodžiu ir raštu paslaugos:

Pavadinimas:

Kontaktinis asmuo (jei taikytina):

Adresas:

Tel.: (šalies kodas) (srities/miesto kodas)

Faksas: (šalies kodas) (srities/miesto kodas)

El. paštas:

⁽¹⁾ OL L 350, 2008 12 30, p. 72.

⁽²⁾ Laikoma, kad vykdančioji institucija laikysis išduodančiosios institucijos nurodytų formalumų ir procedūrų, išskyrus atvejus, kai jie prieštarauja pagrindiniams vykdančiosios valstybės teisės principams. Tačiau tai nenustato pareigos taikyti prievartos priemones.

N) BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS IR PARAŠAS**1. Neprivaloma informacija, suteiktina tik su Vokietija susijusiais atvejais.**

- ☐ Pareiškama, kad atitinkamai (-oms) nusikalstamai (-oms) veikai (-oms) pagal išduodančiosios valstybės teisę taikomi kriterijai, kuriuos Vokietija nurodė deklaracijoje ⁽¹⁾, kurią ji priėmė pagal Tarybos pamatinio sprendimo 2008/978/TVR 24 straipsnio 4 dalį.

2. Kita su byla susijusi informacija, jei yra:

.....
.....

3. Prašomi daiktų, dokumentų ar duomenų perdavimo būdai:

- ☐ elektroninis paštas
☐ faksas
☐ originalas perduodamas paštu
☐ kiti būdai (nurodykite):

.....

4. Išduodančiosios institucijos ir (arba) jos atstovo, patvirtinančio EJO turinio tikslumą, parašas:

.....

Pavadinimas:

Užimamas postas (pareigos/rangas):

Data:

Oficialus antspaudas (jei toks naudojamas):

O) JEI D SKIRSNIS UŽPILDYTAS, PATVIRTINANČIOSIOS INSTITUCIJOS PARAŠAS IR DUOMENYS

.....

Pavadinimas:

Užimamas postas (pareigos/rangas):

.....

Data:

.....

Oficialus antspaudas (jei toks naudojamas):

⁽¹⁾ OL L 350, 2008 12 30, p. 72.

VOKIETIJOS FEDERACINĖS RESPUBLIKOS DEKLARACIJA

Tais atvejais, kai Europos įrodymų orderio vykdymui pagal 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2008/978/TVR dėl Europos įrodymų orderio skirtu gauti daiktus, dokumentus ir duomenis siekiant juos naudoti baudžiamosiose bylose ⁽¹⁾, būtina atlikti kratą ar poėmį, Vokietijos Federacinė Respublika pasilieka teisę pagal to Pamatinio sprendimo 23 straipsnio 4 dalį šio vykdymo tikslais tikrinti dvigubą baudžiamumą to Pamatinio sprendimo 14 straipsnio 2 dalyje nurodytų nusikaltimų atvejais, susijusiais su terorizmu, kompiuteriniais nusikaltimais, rasizmu ir ksenofobija, sabotazu, reketavimu ir turto prievartavimu arba apgaule, nebent išduodančioji institucija paskelbtų, kad atitinkama nusikalstama veika pagal išduodančiosios valstybės teisę atitinka šiuos kriterijus:

Terorizmas:

- veika, kuri laikoma nusikaltimu, kaip apibrėžta 2005 m. balandžio 13 d. Tarptautinėje konvencijoje dėl kovos su branduolinio terorizmo veiksmais, 1999 m. gruodžio 9 d. Tarptautinėje konvencijoje dėl kovos su terorizmo finansavimu arba vienoje iš jos priede nurodytų sutarčių, arba
- veika, už kurią turi būti baudžiama pagal 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2002/475/TVR dėl kovos su terorizmu ⁽²⁾, arba
- veika, kuri turi būti uždrausta pagal 2005 m. rugsėjo 14 d. Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos Rezoliuciją 1624 (2005).

Nusikaltimai, susiję su kompiuteriais:

Nusikaltimai, kaip apibrėžta 2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatiniame sprendime 2005/222/TVR dėl atakų prieš informacines sistemas ⁽³⁾ arba 2001 m. lapkričio 23 d. Europos konvencijos dėl elektroninių nusikaltimų I skirsnio 1 antraštinėje dalyje.

Rasizmas ir ksenofobija:

Nusikaltimai, kaip apibrėžta 1996 m. liepos 15 d. Tarybos bendruosiuose veiksmuose 96/443/TVR dėl veiksmų kovojant su rasizmu ir ksenofobija ⁽⁴⁾.

Sabotažas:

Veikos, kuriomis neteisėtai ir tyčia padaroma didelė žala valstybės įrenginiams, kitiems viešiesiems įrenginiams, viešojo transporto sistemai arba kitai infrastruktūrai, dėl kurios patiriama arba gali būti patirta didelių ekonominių nuostolių.

Reketas ir turto prievartavimas:

Prekių, pasižadėjimų, pajamų reikalavimas grasinant, naudojant jėgą arba kitaip bauginant arba toks reikalavimas pasirašyti dokumentus, kuriuose numatoma arba dėl kurių atsiranda prievolė, perleidžiamas turtas arba atliekamas mokėjimas.

Apgaulė:

Netikrų vardų ir pavardžių naudojimas, melagingas einamų pareigų nurodymas arba nesąžiningų priemonių naudojimas piktnaudžiaujant asmenų pasitikėjimu arba sąžiningumu, siekiant pasisavinti tai, kas priklauso kitam asmeniui.

⁽¹⁾ OL L 350, 2008 12 30, p. 72.

⁽²⁾ OL L 164, 2002 6 22, p. 3.

⁽³⁾ OL L 69, 2005 3 16, p. 67.

⁽⁴⁾ OL L 185, 1996 7 24, p. 5.